

CAO News 12

Horolezecký časopis severočeského regionu č.101

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 9, číslo 101

-- Since 1999 --

Prosinec 2007

PONECHME SI
MYŠLENKY..

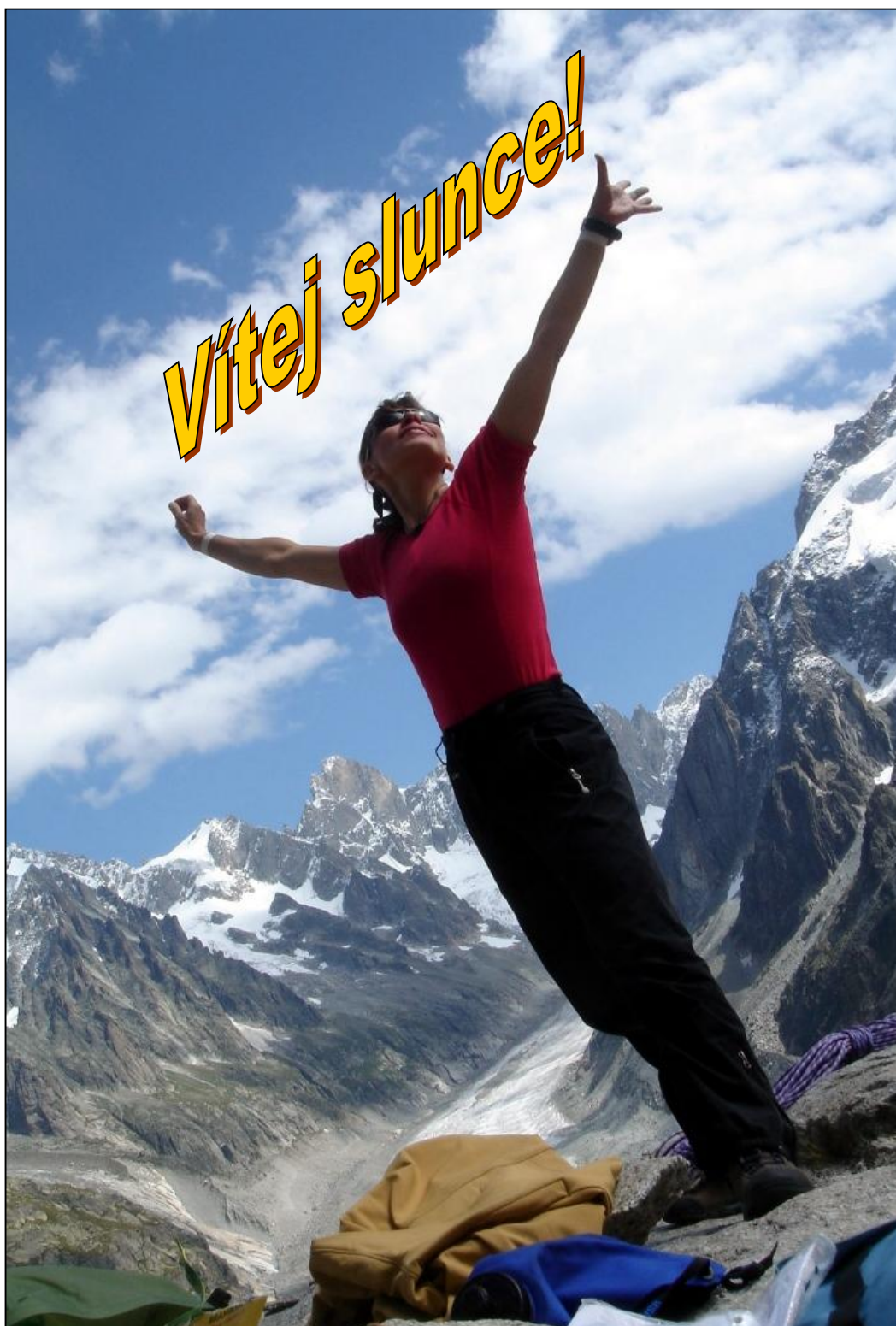
HENRY DAVID
THOREAU

„Netrapte se příliš se získáváním nových věcí, ať už je to oblečení, nebo přátelé. Vraťte se ke starým. Věci se nemění, to my se měníme.“

Prodejte své svršky, ponechte své myšlenky..“

V tomto čísle

- ✓ Rozhovor Josefa Hozáka s Janem Bílkem
- ✓ Sladká Francie Pavly Pavlíkové
- ✓ Českosaské Švýcarsko na seznamu UNESCO?!
- ✓ Šplouchy, šplouchy Jany Štrajtové
- ✓ Mlynářův kámen - odtajnění
- ✓ Bouldering na webu
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Něco pro Jonáše
- ✓ a mnohé další...

Pavla Rybiška Pavlíková na snímku Jana Horáka. Po třech dnech vysítá sluníčko a může se jít lézt...

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Prosincovou členskou schůzi jsme zvládli v rámci našeho Posledního slanění v Dolním Žlebu. Šlo ostatně jen o dovybrání členských příspěvků ČHS a schválení nového člena klubu **Jakuba Měkoty**. Ostatní jsme stihli na minulé schůzce.

V listopadu i začátkem prosince se stále dost lezlo i když hlavně na vyvěřelinách, došlo na nejrůznější zapadlé oblasti a dokonce se urodily (tedy odtajnily) nové.

Naší poslední letošní akcí bude již **XVIII. Vánoční Bořeň**. 26.12. pojedeme osobákem ráno v 7:28 hod (Os 6807/6) z Děčína přes Povrly (7:43), Ústí (7:55) a Teplice (8:17) do Bíliny Kyselky (8:40). Podle počasí a chuti lezení nebo turistika a navečer zpět do Kyselky, zkontrolovat, jestli i letos dodrží v nádražní restauraci tradici - stále stejnou výzdobu, jen s jiným letopočtem na stěně (viz obrázek z loňska).

Čeká nás posezení s cestovním vánočním stromkem a malými dárky. Kdo má zájem, může přistoupit do vlaku kdekoliv na trase, nebo se sejdem přímo na Bořni. Pojeďte!

**Veselé vánoce, šťastný nový rok 2008
a Horám zdar!**

*Kolem roku 1927 se rodila silná generace horolezců, která vyplnila velkou mezeru, vzniklou na severu Čech kvůli odsunu Němců po druhé světové válce. Mnohé z nich jsme vám již na stránkách CAO News představili. Dnes chceme jejich řady doplnit o **Honzu Bílka**. Jeho ambicemi nebyly extrémní prvovýstupy, ale spíše činnost objevitelská.*

*U příležitosti jeho kulatých 80. narozenin ho pro náš časopis požádal o krátký rozhovor dlouholetý spolezlec a kamarád **Josef Hozák**.*

Jan Bílek

Rozhovor se známým děčínským horolezcem..

Pro CAO News se ptal **Josef Hozák**

J.H.: Ahoj Honzo, přišel jsem ti popřát k narozeninám za sebe i za oddíl. Jsou krásně kulatý..

J.B.: Neblbni, není k čemu přát. Už to není, co to bývalo. Teď je to jen takový dožívání.

J.H.: Ale jdi, já vím, že v rámci možností jsi pořád aktivní, vím, že jsi v děčínském horolezectví přeci jenom něco zažil. Tak mi nalej a zavzpomínej si.

J.B.: Tak dobře. Do Děčína jsem přišel v roce 1949 z Mělníka. Já jsem tehdy dělal závodně cyklistiku a v zimě jsem hrál stolní tenis v děčínské TJ Kovostroj.

K horolezectví jsem se dostal až v roce 1957. Chodil jsem do restaurace „Divadlo“ na jídlo a pívko a tam taky chodili místní horolezci. Seznámil jsem se tam s Helmutem a Hynkem Weigelovými a ti mě vzali do skal. Moje první lezba byla 28. května 1957 Jižní cestou (V) na Sestry v Bělé. Nahoře mi Helmut ukázal jak se slaňuje a už jsem jel. Úplně mě to uchvátilo. Pak jsme dali ještě Starou cestu na Lokomotivu a Údolní na Vyhlídkovou. Tam jsem ve spáře zapytloval. To mě ale neodradilo a hned druhé odpoledne jsem s bratry Weigelovými šel lézt znovu. Tehdy se v sobotu ještě pracovalo, tak se lezlo hlavně v neděli. A v blízkých skalách odpoledne. Až do tmy.

Wuchterlauf v Sebnitz, někdy kolem r. 1970. Vlevo Jan Bílek, Josef Hozák, Jarda Sinecký. Úplně vpravo vykukuje kousek Jirky Petřika..

J.H.: A co další spolezenci?

J.B.: Nás tehdy v oddíle moc nebylo. Tak se lezlo jak to komu vycházelo. Lezl jsem také se Standou Balíčkem, Jirkou Růžičkou, Vaškem Slámou, Standou Papežem, Karlem Krombholzem, Liborem Holpuchem, s ústeckým Jardou Mlezákem, později s Rudou Zabilkou, Vaškem Širlem, taky s Karlem Bělinou a s mnoha dalšími. A taky jsem hodně chodil sám.

V tom prvním roce (1957) jsem měl celkem 61 výstupů na písku. To jsem ještě pořád závodil na kole a hrál stolní tenis. Další rok jsem začal v březnu účastí na oddílovém zájezdu do Vysokých Tater na Popradské pleso. To se jezdilo i s lyžemi. Počasí se moc nevyvedlo, ale pár výstupů jsme udělali. Nic extrémního. Byly to moje první hory.

V létě znovu do Tater na Kežmarskou chatu a několik výstupů v okolí. V říjnu první „Pálava“. Tam jsme jezdili rádi každý podzim. Hezky jsme si zalezli na „vápně“ a toho vína co jsme vypili. Bylo to tam takový panenský a žádná ochrana neobtěžovala.. Vole, myslím přírody..

Taky jsme nic neničili. A mezi tím jsem se seznámil se skalními oblastmi v Čechách. Moc se mi ve skalách líbilo a „prošmejdl“ jsem kdejaké údolíčko a věže a věžičky. To mě drželo celý život.

Co ti mám dál povídat?

Ve Vysokých Tatrách, asi 1967.

J.H.: Tak třeba něco o lezení. Celých 50 let tvého horolezectví neprojdeme, ale alespoň něco.

J.B.: Dobře si pamatuji, že 25.5.1959 jsem poprvé s Liborem Holpuchem navštívil Srbskou Kamenici. Libor tam objevil dvě nové věže. Udělali jsme střídavě prvovýstup na jednu věž. Libor Jihovýchodní cestu a já pak Jižní cestu a Západní hranu. Navrhl jsem, aby se věž jmenovala „Výroční“. Tehdy náš horolezecký oddíl slavil desetileté výročí od založení. V tom roce jsem měl 86 výstupů, z toho 5 prvovýstupů a dvě spoluúčasti. V dalších letech už to pak bylo výstupů mnohonásobně více.

Rok 1961 začal zase v březnu Tatrami. To jsme byli v sedle Váhy. V květnu jsem byl poprvé lézt v NDR v Affensteinu. Seznámil jsem se s mnoha německými lezci. Já umím dobře německy, a tak když už to šlo, tak jsem tam jezdil rád a často a obráceně oni začali zase jezdit sem.

Koncem července 1961 byl zase oddílový zájezd do Tater. Poslední den jsme nejprve lezli na Předního Mnicha Severní cestou (IV) celkem tři dvojice. Pak jsme se ještě rozhodli pro výstup na Zadního Mnicha z polské strany. My jsme šli Jižní cestu (V). Měl jsem pád po vylomení „šutru“. Vymknul jsem si kotník a museli jsme slanit. Standa Papež lezl se Zdeňkem Janků Jihovýchodní cestu (VI). Když jsme se dobelhali pod stěnu, s hrůzou jsme zjistili, že Standa měl pád a bohužel ho nepřežil. Přetrhlo se lano. Byl to tehdy nový „perlon“ z NDR. S tím lanem pak bylo spousta oplétaček s policajtama. Náročný transport probíhal přes Zakopanę v Polsku. To byl moc smutný odjezd domů.

Tatry byly jediné dosažitelné velehory a trávili jsme tam mnoho víkendů. Tento snímek je někdy z roku 1970.

Lézt jsem začal znovu až koncem října. Potom jsem převzal po Standovi v oddíle funkci hospodáře a ta mi zůstala dodnes.

Lezl jsem čím dál víc, neměl jsem stálého spolulezce a protože jsem každou volnou chvíli trávil ve skalách, lezl jsem s každým, kdo byl zrovna volný a nebo taky sám. Rád vzpomínám na lezení s Rudou Zabilkou, Vaškem Širlem, Vencou Tůmou, Karlem Krombholzem, bratry Weigelovými, Ivanem Rotmanem.. Zalezl jsem si snad skoro s každým z oddílu – abych na někoho nezapomněl. Za ta léta jsem měl i řadu spolulezců z jiných oddílů a zvláště z Německa. Byl jsem také přijat za čestného člena horolezeckého klubu K.V.R. Drážďany. To je klub s tradicí 103 let.

J.H.: Jak jsi přišel k přezdívce „Džibrák“?

J.B.: Já byl vždycky galantní k ženám. A říkal jsem jim „džíbrý“. Ty víš, že jsem byl velký bouřlivák a průšvihář. Džíbrák se všem líbil, a tak mi to zůstalo.

Džíbrák v akci – v Dolním Žlebu laškuje s neznámou džíbrou. Foceno den před Silvestrem, 30. prosince 2006 ve 13.30 hod..

J.H.: No já vím, že Tvůj životní příběh není jednoduchý. Taky si mi občas dával pěkně zabrat. Uměl jsi se krásně rozčilovat. A ty schůze nebo posezení v hospodě! Vždycky jsem se těšil, když jsi vyskočil na stůl a nedal jsi se zastavit. Taky s tebou někdy cestovat, to bylo o nervy. Pamatuju si, jak jsme spolu jednou jeli z Wuchterlaufu a celníci nás na hranicích šacovali. Tobě bouchly saze, začal jsi ječet jak siréna, všechny si posílal někam a pašovaný boty, co jsi neměl zapsané v celním prohlášení, jsi zahodil do Labe. A všichni jenom čuměli. No a pak jsme si tam pobýli pěkně dlouho..

J.B.: Takových průšvihů já měl hodně. Taky jsem nakonec skončil jako horník v dolech. Ale ty doly byly dobrý na fyzicku. Já ty emoce prostě nezvládal. Mám rád pořádek, a tak se pořád rozčiluju. Proto miluju samotu. Nejvíc problémů bylo, když jsem začal dělat správce na oddílové chatě ve Žlebu. Znáš horolezce. To je samej samorost. Chtěj po nich systém. Ale teď, když jsem přežil tu těžkou operaci, tak už jsem klidnej. Jsem rád ve Žlebu, dívám se jak kluci a holky lezou, obdivuju co lezou, projedu se na kole do Německa a hlavně chodím pěšky.

Jan Bílek a Zdeněk Kropáček při oslavách 100 let horolezectví v Čechách. Hřensko roku 1988.

J.H.: Tak co ti mám na závěr našeho povídání popřát? A máš nějaké moudro?

J.B.: Přát mi nemusíš nic. Dokud to půjde, budu se rád dívat na skály. A rád si dám pivko. A moudra nevedu. Ty nefungují. Stejně má každý svoje..

Foto © archiv Josefa Hozáka a Jiří Chára

Některé prvovýstupy Jana Bílka

Bělá

Dědova hlava - Pozdní podzim III - 21.10.1968, Jan Bílek
Faraón - Plazivá cesta III - 28.3.1968, Jan Bílek
Opuštěná věž - SZ kout III - 30.9.1964, Jan Bílek, K.Krombholz

Hřensko

Bratrská – Úd. cesta VI - 21.5.1967, Jan Bílek, B.Fabián, K.Krombholz
Citadela - Severní komín IV - 26.6.1971, Jan Bílek
Citadela - Stará cesta III - 8.6.1971, Jan Bílek
Májová věž - Traverzová cesta III - 21.5.1967, Jan Bílek, B.Fabián, L.Ryska, K.Krombholz
Věž Mezního dolu - Samotářská cesta IV - 12.10.1969, Jan Bílek

Jetřichovice

Tuláček - Stará cesta V - 26.5.1963, Jan Bílek, Z.Hubka

Labské údolí – levý břeh

Brusinková věž - Mokrá komín IV - 25.6.1971, Jan Bílek
Brusinková věž - Pravá jižní cesta IV - 26.8.1971, Jan Bílek
Kazatelna - Šikmá cesta V - 17.6.1967, Jan Bílek, K. Krombholz
Nevěrník - Varianta III - 28.6.1992, Jan Bílek
Nevlídna - Mokrá cesta IV - 25.7.1968, Jan Bílek
Nevlídna - Severovýchodní cesta IV - 15.8.1968, Jan Bílek
Nevlídna - Stará cesta II - 25.7.1968, Jan Bílek
Věž Jílového Potoka - Západní komín II - 25.6.1971, Jan Bílek

Labské údolí – pravý břeh

Kleopatra - Náhodná cesta III - 31.8.1968, Jan Bílek
Principál - Stará cesta III - 5.9.1971, Jan Bílek, B.Fabián
Ranní věž - Varianta II - 1974, Jan Bílek
Stromová věž - Cesta starých pánů VI - 26.9.1971, Jan Bílek, B.Fabián
Stromová věž - Náhorní hrana V - 5.9.1971, Jan Bílek, B.Fabián
Šašek - Stará cesta III - 5.9.1971, Jan Bílek, B.Fabián

Ostrov

Červená věž - Severozápadní cesta III - 4.5.1974, Jan Bílek, L.Holpuch
Hrobka - Západní cesta III - 19.7.1970, Jan Bílek
Jelení věž - Stará cesta II - 19.8.1967, Jan Bílek, G.Lehmann, E.Wrbík
Terrayho věž - Jihovýchodní cesta IV - 16.10.1966, Jan Bílek
Zadní Rohová věž - Severní levá cesta III - 27.10.1969, Jan Bílek
Zalesněná věž - Jihovýchodní hrana IV - 19.7.1978, Jan Bílek
Zalesněná věž - Východní cesta IV - 3.8.1967, Jan Bílek, G.Lehmann
Zarostlá věž - 3.varianta V - 30.6.1969, Jan Bílek, B.Fabián, E.Wrbík

Soutěšky

Blesková jehla - Stará cesta III - 21.4.1970, Jan Bílek
Blesková jehla - Západní spára IV - 21.4.1970, Jan Bílek
Čilimník - Jižní cesta III - 11.4.1970, Jan Bílek
Čilimník - Stará cesta II - 11.4.1970, Jan Bílek
Lemon - Stará cesta III - 4.11.1969, Jan Bílek
Smolař - Stará cesta II - 14.5.1970, Jan Bílek
Strážce hřbitova - Stará cesta I - Jan Bílek
Strážce přístavu - Severní cesta IV - 29.8.1971, Jan Bílek, J.Havlák
Strážce přístavu - Severní traverz IV - 29.8.1971, Jan Bílek, J.Havlák
Trojnožka - Dlouhá varianta III - 1.6.1967, Jan Bílek, K.Krombholz
Východní Soutěšková věž - Severní cesta IV - 8.5.1970, Jan Bílek
Východní Soutěšková věž - Varianta IV - 11.10.1970, Jan Bílek
Západní Soutěšková věž - Údolní cesta VI - 7.9.1970, Jan Bílek, G.Lehmann

Srbská Kamenice a Všemily

Rodinná věž - Jižní sokolík IV - 31.5.1959, Jan Bílek, L.Holpuch
Rodinná věž - Severní spára V - 31.5.1959, Jan Bílek, L.Holpuch
Výroční věž - *Západní hrana IV - 25.9.1959, Jan Bílek, L.Holpuch
Výroční věž - Jižní spára IV - 29.5.1959, Jan Bílek, L.Holpuch

a mnoho a mnoho dalších..

Sladká Francie

Aneb víno, lana, Harry Potter..

Pavla Rybiška Pavlíková
CAO Děčín

Ja k si užít Francie? Paříž? Ne! Horolezci zamíří do Chamonix. Čtrnáct volných dní v srpnu – vertikální realita láká.

Cesta dlouhá 1005 km (podle billboardů na GPS) v pohodě uteče, přespíme v průsmyku mezi Švýcarskem a Francií. Ráno nezbytná prohlídka lezeckých obchodů v Chamonix, zabalit, sakra, to je věcí, zlatá Jura, kde se dojede autem až pod skálu.

Mezi cepry, co jedou obhlížet ledovec Envers, se ve vláčku se svou batožinou fakt vyjímáme.

Sbohem civilizace a sestup po žebřících na ledovec. Po pár metrech se mi povede zlomit novou karbonovou hůlku – už jste to zkoušeli? Když se vám to náhodou povede, tak jako mně, proboha, nedávejte si ten pahýl hůlky na batoh vedle camelbagu. Jo, jo – další škoda.

No, nebudu to natahovat, ledovec, žebříky nahoru, ještě 500 metrů serpentín a je tu luxusní bejváček. Teda biváček - ne pět, ale šest hvězdiček. Vysokohorský vzduch, 2400 m. Ložnice v prvním patře, v přízemí spižírna s kuchyní, ještě pod ní koupelna. V druhém patře prostorná terasa. No a to nejlepší – z ložnice nádherný výhled – ne na Hradčany, ale na Dru a na Malé Jorasses. A nejen to, kam se podíváš, všude samá skalka a skála ke slezení. Tak toho hned využíváme další dva dny, kdy počasí neumožňuje „velké“ výkony a zkoumáme přílehlé skalky. Čtyři délky kudy se to dá, pak blbnutí na plotnách za dohledu svišťů.

Náš luxusní bivak uprostřed hor – není to nádhera?

Ráno ažuro, přesun k Tour Verte nad chatou Envers des Aiguiles, cca 30 min. Cesta Le piége je cíl - 200 metrů, 6 délek. Jsme třetí dvojka v pořadí. Začátek 6b+ spára, Horáček si libuje, já drážu. Pak už je to paráda, sluníčko, pár 6a+ za sebou, postupujem pěkně. Na čtvrté délce zásek, není úplně jasné kudy. Nakonec cesta pustí a už v pohodě na vrchol. Slaníme a rychle do našeho domečku. Hlad – sníme poslední jídlo – to jsme nahoře třetí den – taky se vám to stává? Při balení to vypadá, že to je spousta na pět dní, kdo by se s tím tahal a pak nějak se ty zásoby rychle tenčí.

Za mými zády „cvičný terén“, kde jsme si zařídili dva dny, kdy jsme čekali na zlepšení počasí.

Takže čtvrtý den do Chamonix pro zásoby, nabereme spousta jídla a hlavně 3 litrovou krabici úžasného červeného moku. Moc dobrý nápad – další dva dny nás totiž sněžení uvězní ve stanu. V těch chvílích, kdy počasí dovolí, vyrazí Honza vařit. A ty návraty – nalgene láhev plná horké dobroty. Svařák hřeje zvenku i zevnitř. Ležíme, popijíme a čteme Harryho Pottera and Deathly Hallows. Takhle přežijem zimu a vlhko a modlíme se, aby se předpovědi zasílané od kamarádů mýlily.

Výhled z našeho biváčku..

Vyslyšeno, třetí den vysvítá slunce a zakusuje se do bílé pokrývky kolem dokola a po poledni máme usušeno, sníh už zas jen na ledovci a jdeme zkoumat okolí. Dobijeme věžičku za bivakem, pak ještě nějaké spáry v rámci tréninku, hele fakt se snažím a nebojkotuju to, ale prostě ty ruce ve spáře najednou samy od sebe vytečou ven. Jestli máte nějakou dobrou radu, tak sem s ní :o)

Další den je cílem Tour Rouge, cesta Le marchand de sable, 300 m 11 délek. Nástup z ledovce, valím oči na okrajovou trhlinu – co když tam spadnu? V hlavě katastrofické scénáře,

jak do smrti bloudím spleť chodeb pod ledovcem. Moc si oddechnu, když slyším – jistím, pojď a dostanu se metr a půl nad ledovec.

První délka moc pěkné lezení 6a, pak „nice 5c corner“ překvapí, chce to dost síly, traverz, dvě lehké délky dovedou pod 6a, to jde, pak bonbónek 6a+ traverz, teda síla. Hezké 5c a začíná pršet. Tak po sedmi délkách slaňujeme.

Druhá délka v cestě Le marchand de sable je tvořená tímhle krásným koutem. Přestože je jen za 5c, zadarmo není!

No a tady se ukáže, že moje obavy z trhliny byly oprávněné. Nesežrala mě ani Horáčka, ale lano. Hodinu cepínkem v dešti kopati, k lanu se nedostati, nožik nemaje, bez lana ke stanu spěchaje :o) Takže tentokráte nás dolů do Chamonix nežene jídlo, ale lana. A taky plyn a benzín. Stávám se majitelkou nových dvojčat od Bealu. Doplníme zásoby plynu, jídla a vína. Cestu z Mont Enversu zvládáme v rekordním čase, holt trénink je znát.

Zákeřná trhlina a naše marná snaha o záchranu lana..

Další den a jdeme na Pointe Elisabeth – tam jsou dobře vidět následky globálního oteplování. Ledovec ustoupil půl

délky pod původní nástup. Trhlina hluboká a půl metru široká, než stačíme všechen materiál pověsit, skončí v ní jeden daisy chain. Moc se nám nelíbí ten nástup, tak vybereme jinou cestu a prostě si Elisabethu jen tak pro radost oblézáme. Pak ještě z Tour Rouge odřízneme lana, cca 15 m z každého.

K Tour Rouge se vracíme i další den, musíme přece tu cestu Le marchand de sable vylézt. Teď to odsejpa, už to známe. Jen desátá délka je oříšek, plotna s balancováním po „knobs“ – něco jako krystaly v Jizerkách. Dáme to a pak už pohoda, slaňování, opatrně poslední slanění, o lana jsme nepřišli. Sláva.

Vrchol Tour Verte

Další den odpočíváme, blbneme na ledovci, kocháme se panoramaty a popijíme víno. Má se zhoršit počasí, takže balíme a další den vyrážíme dolů. Akorát včas, přesně v okamžiku, kdy nastupujeme do vláčku z Mont Envers do Chamonix, začíná pršet a dešť tak příjemně rámuje skvělé dva týdny sladké Francie.

Vlevo občerstvení na štandu v cestě Le piége na Tour Verte, na snímku vpravo předvádí Horáček tzv. postup po ledovci na lehkoo.

Tak se mějte a příště Výcvik bigwallistky pokračuje.

Foto © Jan Horák a Pavla Pavlíková

Českosaské Švýcarsko na seznamu UNESCO?!

Petr Kočka

Když jsem se tak zase jednou masochisticky prokousával diskusemi na Lezci, napadlo mě, že asi nikdo z pravidelných účastníků a vůbec málo lidí ví o aktivitách státu (a měst a kraje a některých obcí a bůhví koho všeho) ve věci – viz nadpis. I když v poslední dobou již cosi prosakuje, např. články v Děčínském deníku.

Už je to tak. Českosaské Švýcarsko aspiruje na to, stát se první přírodní lokalitou Česka zapsanou na Seznam světového přírodního a kulturního dědictví UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization). Snad na vysvětlenou: zapsaných lokalit má ČR již dvanáct, ale toto je první ryze přírodní (viz <http://cz.unesco-czech.cz/>).

Ti přemýšlivější již možná tuší, proč v lezeckém časopisu článek o možném zápisu na listinu UNESCO. Důvodem zápisu má být hlavně unikátní geomorfologie Labských pískovců, tj. velmi zjednodušeně – pískovcové skály. Lokalita zapsaná na tento seznam musí být následně zachována v tom stavu, v jakém byla zapsána, tj. nelze provádět tam žádné větší stavby

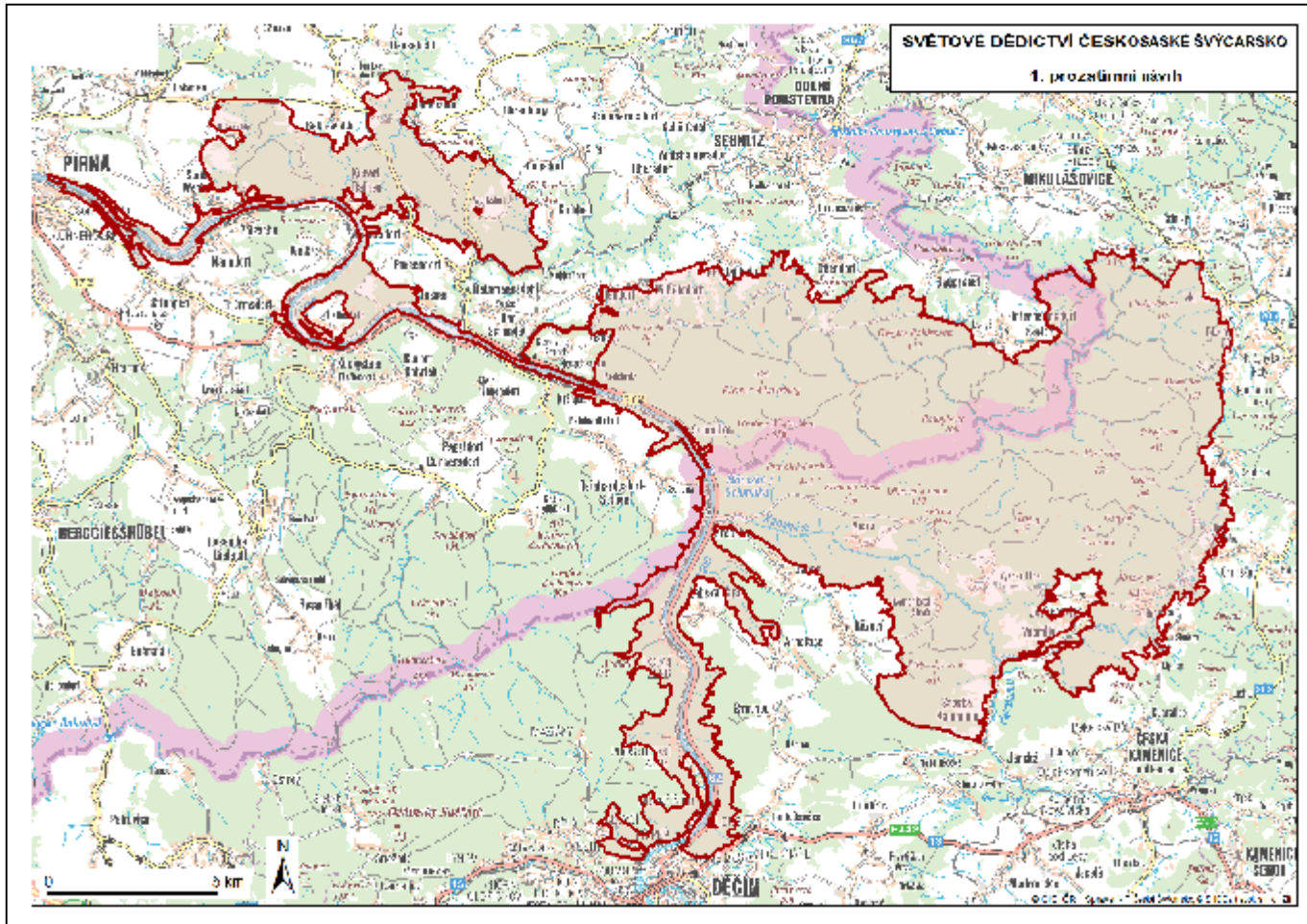
(zde pravděpodobně např. jezy na Labi). Co dalšího ale takový krok obnáší?

Pro lepší pochopení souvislostí se musíme vrátit o pár let zpět. Do doby, kdy s žádostí o zápis na listinu UNESCO bylo uvažováno pro Český ráj. Dopadlo by to blamáží. Po návštěvě inspektorů v Českém ráji bylo našemu státu totiž doporučeno, aby přihlášku nepodával, že by byla zamítnuta. To by teda byla ostuda, fuj. Českosaské Švýcarsko je na tom v tomto směru o mnoho lépe. Nejen to, že území je rozsáhlejší a lidskou činností méně poničené, ale také fakt, že se jedná o přeshraniční projekt, mu dávají slušné šance na úspěch.

Dejme tomu, že v horizontu několika let bude území zhruba (viz mapka) zapsáno na onen výše zmíněný seznam. Na jednu stranu se pravděpodobně zvýší sezónní návštěvnost, asi se změní i struktura návštěvníků směrem k těm movitějším, bude se tu pohybovat a parkovat mnohem větší množství aut a autobusů. To všechno by lezcům asi nemuselo moc vadit. I když kdo ví, třeba by se pro Labák musel zřídit speciální rezerváční systém, aby se nestálo půl dne ve frontě na cestu.

Politická garnitura, která by v době zápisu byla zrovna u vesla, by si jistě patřičnou medializací všech pozitiv nahrabala pěkné body. A stejně tak žádná vláda nebude riskovat, že za jejího vládnutí by mohlo dojít ke škrtnutí území ze seznamu. Tady by se zase body hodně ztrácely. A dostáváme se k meritu věci. Pro stát nebude jistě žádný problém zajistit patřičné „ohlídání“ uvedeného území, třeba založením nové instituce a placením potřebného množství lidí, můžeme jim třeba říkat „rangers“. Ti už pak dokáží dohlédnout na dodržování zákonů (rozuměj v tomto případě ochranných) na tomto území.

Národní legislativa zůstane nedotčena, vlastně se formálně

nic nezpřísní, ale dostaví se dosud zde nepřítomný fenomen, často v lezecko-ochranářských diskusích zmiňovaný – funkční vymahatelnost dodržování zákonů. Lze předpokládat, že jejich opakované porušování by mohlo mít za následek i zpřísnění výjimek pro lezení, či jejich odebrání. Nemyslím, že to je až tak nemožný scénář. A píšu tento článek proto, aby další diskuse o pravidlech pískovcového lezení brala v potaz toto možné (a obávám se, že dříve či později pravděpodobně) specifikum pro budoucí lezení v Labských pískovcích. Aby se dotčená občanská sdružení (nejen ČHS) a obyvatelé, obývající předpokládané území určené pro zápis na listinu UNESCO, o celou záležitost začaly zajímat a požadovaly od příslušných orgánů státní správy informace.

Já sám jsem spíše skeptický. Jistě. Na rozdíl od 99% podnikatelů, které turistický ruch živí, na rozdíl od všech, kteří v zápise vidí politické body a jeden ze stupňů své kariéry. A na rozdíl i od těch, kteří jsou skutečně přesvědčeni, že zápis na Seznam světového přírodního a kulturního dědictví UNESCO pomůže tuto unikátní krajinu lépe chránit. Jedno z kouzel zdejší krajiny tkví totiž v jejím řídkém osídlení, ještě pořád v šanci nepotkávat smrdící kolony aut, davy turistů a cyklistů, nenacházet odpadky na každém kroku...

Ne všechno lze zaplatit penězi. Naopak. Ale to by bylo na úplně jiný článek.

Mapka archiv autora

Šplouchy, šplouchy...

Žijou na Labi vodníci?

Jana Štrajtová

HO Doprava

Poslední slaneční HO Doprava bylo letos pojato jako „poslední plavení“. První informace byly, že poplujeme na raftech z Děčína do Žlebu a závěr sezóny zapíšeme v Čertově Vodě na chalupě Jirky Kašáka. Zůstávala jsem klidná. Jsme sice „lezecký oddíl“ – ale budiž, plavbu na raftu přežiju. Když jsem ale přijela na místo srazu, žádné rafty tam nebyly, jen 4 kanoe (údajně nerozbitné a nemožné převrátit).

Tušila jsem zradu. Přehodnotila jsem obsah kapes a vydala z nich doklady, peníze, mobil a klíče od auta. Nikdy jsem v kánoji neseděla, tak jsem prohlásila: „Kdo pojedede se mnou, ať počítá s koupáním“. Burdych, ač ho Síma nabádala, aby jel s někým zkušeným, řekl že jede se mnou, že už jednou v kánoji jel. Do předku lodě jsem lezla po čtyřech a zdála se mi šíleně vratká.

Naše flotila před začátkem plavby pod děčínským mostem.

Vyrazili jsme a já zjistila, že ostatní plavčíci ty vratký žlutý potvory ovládají mnohem lépe než my. „Jestli se převrátíme ve Žlebu, tak mě to nenašve tak, jako když se převrátíme tady“, vykřikovala jsem, ale zatím se jelo dobře, nálada skvělá a já už věřila že dojedeme OK.

Klid před bouří – na obzoru zelená bójka...

„Hele, bójka, já si na ni vlezu“ zavtipkovala jsem a Burdych k ní zamířil. Jeli jsme přímo na ni. Byla celá zelená, asi tak uprostřed řeky. Když jsme byli těsně před ní a špice lodí stále mířila přímo na ni, začala jsem ječet, ať s tím Burdych něco udělá.

Zůstali jsme viset na ní, loď napříč a já myslala, že ji Burdych vzadu drží. Ten se prý ale snažil nás od ní odstrčit. No, dostala nás – skončili jsme v Labi.

Byl to šok, voda byla šíleně studená, špinavá a mokrá. Vyplavala jsem, ale nemohla se nadechnout. Asi jsem ostatní dost vyděsila. Chytla jsem se lodí a snažila se uklidnit a popadnout dech. Po chvíli se mi to povedlo a už bylo líp. Burdych převrátil loď zpět a ostatní nás už táhli ke břehu.

Vlezla jsem do lodí a zkoušela ji vyrovnávat, aby do ní vlezl i Burdych. Nepovedlo se, znovu koupačka. Jedno pádlo se dalo svou cestou, tak jsem pustila loď a plavala za ním. Člověk by nevěřil, jak se blbě plave v těch vrstvách „teplého“ oblečení a nepromokavé bundě. Dalo mi práci vylézt na břeh. Ostatní zatím vytáhli lodě i tu naši, vylili vodu, složili nám všechno suché oblečení, které mohli postrádat (tímto jim všem díky!!!) a fotili, filmovali, posílali zprávy na chalupu, řehtali se nám, vysvětlovali co jsme udělali blbě, jak jsme se měli naklonit atd... To už byla pohoda.

Vyléváme vodu z bot a převlékáme se do suchého oblečení od našich statečných záchránců.

Prevlékli jsme se a chtěli pokračovat. Někteří nás přesvědčovali, ať se necháme zachránit a odvézt od Rosti na chalupu (zřejmě měli strach z další záchrané akce), ale kromě mokrých bot mi už bylo fajn a slíbili jsme, že ty zelený potvory už lovit nebudeme. Dopluli jsme do Žlebu bez ztráty květky.

Vytahovali jsme lodě a uviděli jsme Jindru Strausse s Petrou stát na zápraží. Zavolala jsem na ně, jestli by nám neuvařili grog. Uklidili jsme lodě a šli na návštěvu. Bylo to moc příjemné posezení, dostali jsme každý hrnek grogu (padla na něj celá láhev rumu), zahřáli jsme se, popovídali si a nabrali jsme síly na pochod do Čertovky.

Tam nás radostně přivítali horkým gulášem, česnečkou, pivem a jinými dobrůtkami a tipněte si, co se probíralo a na čí účet se všichni většinu večera bavili. Dokonce Rosťa přehrál do počítače Jirkovy záběry z akce a pro velký úspěch 2x promítl.

A poučení? Bacha na ty zelený potvory, co plavou v Labi – jsou to plechoví vodníci a chytají dušičky!!! Radši si chyťte červenou (a napište mi, jak to dopadlo).

Účastníci zájezdu:

Záchranáři: **Lád'a Hajn, Jirka Kašák, Pepa Lazar, Tomáš Melen, Jarda Horáček, Petr Horyna**

Průseráři: **Michal Burdych Burda** a já

A ještě dva záchranáři ze Žlebu: **Jindra Strauss** a **Petra Straussová** - díky za azyll!

Foto © 2007 Jiří Kašák

Nevšední pohled na El Chorro

Miloš Klemsa – výstava fotografií

Ve dnech od 7.11. do 6.12.2007 měli návštěvníci teplického Domu kultury možnost shlédnout výstavu nádherných fotografií z El Chorra, které nafotil **Miloš Klemsa**. Kdo nestihl, může pokochat alespoň virtuálně na www.klemsa.xf.cz.

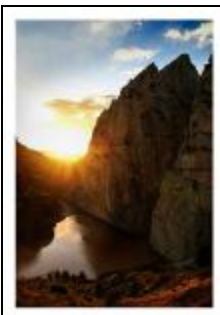
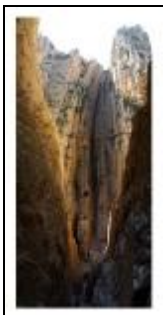

Foto © Miloš Klemsa

Mlynářův kámen

aneb odtajnění s oddenkem

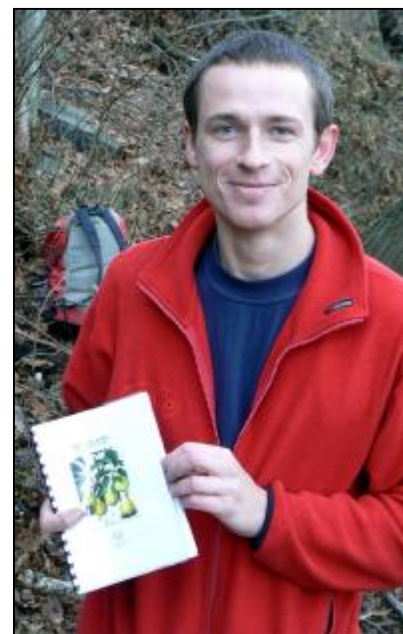
Filip Papouš Křivinka
Ústí nad Labem

S křek o Mlynářově kameni v Dolních Zálezech musím začít omluvou vydavateli CAO News. Otvírání zálezelských krtin jsme tak dlouho utajovali a oddalovali, až jsme nešťastně zvolili termín 24. listopadu, který kolidoval s výročním mejdánkem CAO (děčinský spolek motorkářů). A tak došlo k tomu, že se vydavatel nemohl křtu skal zúčastnit. Sorry, Jiří.

Jinak měla otvíračka všechny atributy správného horolezeckého křtu ve Středohoří - pekly se buřty, byla hospoda se 100 pivy gratis a pásku stříhal samotný Karel Bělina. Byl to právě on, kdo začal ve východní části Středohoří jistit pěkně po francouzsku. Tradici klettergartenů jsme se rozhodli dodržet i my, platforma Zakuklený ustašovec (čti: DŽC pro softmovery).

Zálezelskou zahrádku jsme začali okopávat v roce 2004. To, že její zprovoznění trvalo tři roky, lze přičíst zaneprázdněností jinými projekty a různými turbulencemi v životech členů platformy. A taky tomu, že si zrod každé oblasti pěkně piánko užíváme - práce s pajčříkem a vrtačkou si zpestřujeme sběrem historek, které souvisejí s místem a které utužují náš vztah k němu. Čekněte vlastivědný apendix průvodčíka (*na snímku s ním pózuje Sup*).

Takže, jak to v Zálezech probíhalo: Kodla jsme potkali už ve vlaku z Ústí. Přivezl s sebou i svou dceru - třetí ze čtyř - Kláru. Klára měla Báru - fenku plemene andaluský podenco, na kterého Kodl něžně pokřikoval: „Pocem, ty oddenku!“

Hned ve vlaku nás Kárl umrtvil veselou historkou - Klára pracuje ve Španělsku (odtud je i oddenek) a Kodl se za ní byl podívat. Tušíte správně: ani španělské skály nezůstaly ušetřeny „náporu“. Na masivu Krokodýl po Kodlovi zbyla desítka nových lajn. Do některých zapustil i své legendární kruhy - oranžáky. „Aby mně věřili, že jsem tam byl,“ vysvětlil Karel.

Protože počasí bylo jak ze žurnálu, hned po založení ohně pod skalami se všichni rozprchlí za lezením. Pozornosti se

dočkala nejtěžší cesta oblasti Inferno 6+, která byla v obležení, i další kousky. Někdy kolem 14.00 Kodl přestříhl igelitovou pásku a oblast byla odtajněna.

Kodl si na slavnostní stříh s sebou dokonce přivezl speciální nůžky, které doma znárodnil ženě Fróně. Jednu část rukojeti nabarvil nažluto, druhou namodro. Slavnostní ráz tohoto nástroje potrhla jeho ambaláž - krabice od dárkového balení vína.

Taky jsme se zapsali (skoro všichni - cca 40 lidí) do vrcholové knihy, která pak byla vynesena na stanoviště u slanění na pravé straně masivu Prášek. Krábu na knihu vybavil Dan Hasič Hölzl i českou vlajkou, protože jsme všichni echt vlastenci.

Kdyby se do nás chtěl někdo střeťovat, že skoro všechny cesty na vedlejší masiv Vyhlička mají německé názvy, pak vězte, že je to proto, že na jejím vršku stojí mohutný kříž. Prostě nám to připomínalo německou a rakouskou část Alp, tak jsme si vypůjčili názvy z němčiny. Koneckonců jsme v Sudetech, kde se odjakživa pěstovala dvojjazyčnost.

Pak jsme byli v nálevně Labe dole v Zálezlech, kde jsme dali nějaký to pivo. A pak jsme se rozprchli do domovů a já se Supem, Leninem a dvěma cácorama jsme ještě vyrazili na áfterpárty do ústeckého Skleníku. Z jedné z těch cácor se vyklubala Petra Kulíková z Nového Boru. Její máma žije v hájovně Křížový Buk v Lužických horách, kde vyrábí čím dál oblíbenější a rozšířenější festovní kalhoty s iniciálou KB (což asi znamená Křížový Buk, možná Karel Bělina). No a Petra fakt pěkně batikuje trika. Třeba její výrobky časem dosáhnou slávy těch gatí. No a to je takovej malej piár na podporu lokálních výrobců. Za dvě kila hrušek, jesimirozumíš, Jiří. Za odměnu si můžeš v Zálezlech skalpovat první Hore zdar.

A co teda v těch Zálezlech najdete, se dočtete třeba na Mikiho stránkách cz.euroclimbing.com (vydal to rychlejš, než jsem se stačil vrátit z knajpy!) nebo na Lezci. Jsou to spíš skály pro lokály a softmovery, ale příroda je tam fakt pěkná. Aspoň Kodlovi a nám se tam moc líbí. A to je nejdůležitější. Průvodce si můžete stáhnout třeba na www.johny25.com.

Pěknou lezbu přeji **Dan Hasič Hölzl**, traango@seznam.cz, 604 53 52 52 a **Papouš**, 775 222 538, krivinka@centrum.cz.

Foto © archiv autora

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Pravý břeh Labe - bouldery

Bílá stěnka – Zimník 6A

2007

Martin Čermák

V levé části stěnky, SD. Z lišt přímo do poličky.

Bílá stěnka – Bílé dírky 6B+

2004

Martin Čermák

V pravé části stěnky, SD. Přes dírky do poličky.

Bílá stěnka – Bílý tygr 6C+

2004

Martin Čermák

Středem stěnky z jednorstových dírek a lehce zleva nahoru (bez díry vlevo).

Bílá stěnka – Traverzík 7B+

2007

Ondřej Beneš

SD, jako Bílé dírky a traverz doleva do bouldru Zimník.

Ostrov

Ostrovská jehlička – Malý krok II

11.10.2007

Michael Bellmann

Sestup z masivu od slaňáku na lávku, traverz, sestup a překročením na vrchol.

Gasthaus Löbel – Údolní IV

(Věžička na terase mezi Rohovou jehličkou a Špičákem.)

11.10.2007

Michael Bellmann, A.Kittler

Stěnkou na lávku a převislou spárou (K) na vrchol.

Galgenvogel – Stará cesta III

(Věžička vedle Popravčí stěny na terase.)

11.10.2007

Michael Bellmann, A.Kittler

Údolní stěnou na vrchol.

Galgenvogel – Náhorní III

11.10.2007

Michael Bellmann, A.Kittler

Podél náhorní hrany na vrchol.

Othello – Mohrenweg IV

(Polověž za Hamletem.)

11.10.2007

Michael Bellmann, A.Kittler

SV hranou přes převis a vpravo spárou na vrchol.

Othello – J žebro III

11.10.2007

Michael Bellmann, A.Kittler

Žebrem u jižní hrany a stěnou na vrchol.

Othello – Trhlina IV

11.10.2007

Michael Bellmann, A.Kittler

Vlevo od J hrany od bloku jemnou spárou k borovici a vhloubením na vrchol.

Zkušební masiv – Bubáci z prádelny VII

15.6.2006

Daniel Hölzl, J.Rosol, I.Kubešová

Vpravo od cesty Oslava strachu sokolíkem k vklíněnému balvanu na terasu (hodiny). Stěnou (K) na polici a sokolíkem (K) na vrchol.

Zkušební masiv – Varianta V

24.6.2006

Daniel Hölzl, S.Tejkl, I.Kubešová

Vpravo od vklíněného balvanu rozporem do stěnky (K), tou na polici k 1. K cesty Bubáci z prádelny a tou na vrchol.

Komáří stěna – Chceme krále a ne Vaška VIIb

7.5.2007

D.Hölzl, I.Kubešová, P.Zeithammer, C.Suchý, R.Krumplová

Ze strže vlevo od Lednové cesty stěnou přes 2 kruhy do převisu rozřátého spárou. Dále členitým vhloubením na vrchol.

Mařeničky

Kunratická skála - Techtle mechtle VIIIb

14.10.2007

Pavel Henke, Pavel Bechyně, Martin Strnad, Jana Řezníková

Uprostřed SV stěny přes kruh na vrchol.

Kunratická skála - Pražská pětka V

14.10.2007

Martin Strnad, Pavel Henke, Pavel Bechyně, Jana Řezníková

Vpravo od „St. c.“ stěnkou šikmo vpravo přes kruh n.v.

Kunratická skála - Velká Kunratická VII

14.10.2007

Pavel Henke, Pavel Bechyně, Martin Strnad, Jana Řezníková

V pravé části údolní (SZ) stěny přímo přes kruh na vrchol.

Skály u Rynoltic

Rynoltický kámen - Cimprlich VIIIb

13.10.2007

Pavel Henke

Údolní hranou přes 2 K. Žlabem a „JV cestou“ na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

STŘÍPKY..

Veselo na webu teplické „Lokotky“..

Zachyceno na vlnách internetu:

TR pro JN

Ty jedeš do Chorra? Hledám parťáka na jednu delší cestu... asi hákovačka. Je to za 8b... asi... úžasná lajna...

JN

Do Chorra jedu, ale žádný ambice si nedělám, chci se věnovat Jáchymovi a možná Monice, kterou mi Láďa vypudil, no a hákovačku, Tome, v Chorru, to je jako na Everestu vrtat kruhy z čistý pozice, neboli teknař na dechovce a dechovkář na teknu, takže pro mne bude zajímavější do báglu zabalit neoprén a sjet si ten potok v Chorru a do neprénu si ulevit :-). SKAJP!

Zdroj web HO TJ Lokomotiva Teplice

Lezení v Sasku – malé ohlédnutí

Není jednoduché být zástupcem sedmé velmoci v době internetu.. To jsem si uvědomil, když jsem uviděl v "Refičku" v Tisé **Hopa** a posléze celého LEZCE.CZ.

Plán byl prostý. Jel jsem na vernisáž knížky **Jardy Maršíka** o lezení v Sasku. Jako vždy jsem sebou měl zápisník dopisovatele CAO News. Už jsem si v hlavě dopředu sumíroval reportáž - Chára mi pozlatí ruce!

Jenže ouha. Náhle bylo jasné, že kluci z lezce.cz budou rychlejší, než rotačka ve Velké Veleni.

Samozřejmě byli.

Proto asi už všichni víte, jak to v Tisé vypadalo a jak vernisáž proběhla. A tak opakovat chválu, na precizní přípravu celého setkání i na knížku samotnou, by bylo jen prázdné tlachání. I na mne, stejně jako na **Jirku Siku**, zanechalo toto setkání hluboký dojem. Stát tváří v tvář legendám pískovcového lezení, potřást si s nimi rukou, diskutovat se sklenkou dobrého červeného..

Krásný večer.

Autor knihy Lezení v Sasku **Jaroslav Maršík** a její kmotr **Bernd Arnold**, osoba z nejpovolanějších...

Po slavnostním křtu knížky došlo konečně na její otevření a skoro "nábožné" první listování. A já zjišťuji, že do ní kluci použili i několik mých fotografií. Toho si považují! Skutečně krásná kniha.

Pak už všichni jen pili a hodovali, dobrou vůli spolu měli, a tak to má být...

Text a foto **Lukáš Chalupský** pro CAO News

Prvovýstup na Věž přátelství a míru

Habeas Corpus se jmenuje nová cesta na známou svojkovskou Věž přátelství a míru. Jejimi autory jsou **Jakub Miki Měkota** a **František Fany Horák**.

Cesta začíná asi osm metrů původní „Údolkou“ a dál pokračuje přímo stěnou přes 3 kruhy na vrchol. Akltérům dala poměrně zabrat jednak obtížemi a pak také nepřízní počasí. Cestu dokončili v pondělí 24. září 2007 a klasifikaci nechali zatím otevřenou. Miki o ní řekl:

„Klasifikaci zatím ještě nevím. První RP cesty se mi sice povedlo, ale je to pouze specifický boulder. Velký rozdíl je přelez této cesty stylem AF (odsednutí u kruhů) a stylem RP (na kusovku). AF je tak zhruba asi za VIIIc-VIIIa, RP cesty je daleko těžší. U druhého kruhu je těžký klíčový krok (specifické tři kroky), výše už to je lehké.

Nemám příliš odhad na RP klasifikaci, ale je to asi klasifikačně nad VIIIc.“

A malá perlička na závěr – pro **Františka Horáka** to byl vůbec první prvovýstup v životě.

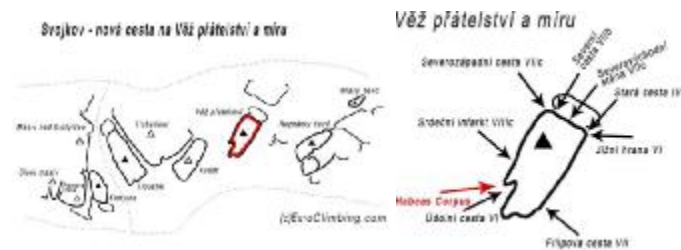

Foto a obrázky © EuroClimbing.com

Jeskyňě Steinkarkeller

Kompletujete jeskyňě v Labských pískovcích? Tak tahle vám možná chybí.

Nachází se v oblasti Modřín a její název je **Steinkarkeller**, tedy volně přeloženo Sklep kamenného pole (rokliny). První sestup uskutečnili 14. ledna 2006 němečtí jeskyňáři.

Nejkratší přístup - od Hřebenové boudy na Sněžníku po silnici, u hotelu odbočit vpravo. Cestou mezi baráky až k lesní závoři, zde zaparkovat. Dále po cestě 300 m na rozcestí, zde doleva. Dále cca jeden km k posedu (vpravo u cesty) a doleva 50 m na masívy Modřín. Orientačním bodem je Nakloněná věž.

Vchod se nachází 10 metrů východně od paty masívu Strážce zlomiska. Trojúhelníkovým průřezem (označen křížkem) asi pět metrů ubíhající chodbou, pak průřezem do komína a tři metry dolů do komory. Zde se nachází jeskyňní kniha.

Obtížnost: Mírně těžké.

GPS souřadnice: N-50°46.691' E-14°04.669'

Dan Hölzl & Ivana Kubešová, CAO Děčín

Třetí Čech zkompletoval Sasko!!

Teprve třetím Čechem, kterému se podařilo vylézt na všechny pískovcové věže (a povolené masivy) v Sasku se stal **Pavel Henke** (na snímku).

To, že tím třetím mužem, po **Pavlu Černém** a **Pavlu Krupkovi** bude další Pavel, tentokrát Henke, bylo znalcům zdejší lezecké scény jasné už dlouho. Patří totiž mezi naše vůbec nejpilnější „kompletovače“. S oznámením sympaták Henke čekal až do doby, nežli vše nahlásil **Dietmaru Heinickemu**, který vede oficiální statistiku těchto zajímavých sběratelů vrcholů. Na všech 1106 věží a 3 masivy vylezl v průběhu 11ti let..

Nezbývá, nežli pogratulovat!!

Pavel v Adršpachu. Ten sice ještě zkompletovaný nemá, ale až mu „dojdou“ bližší oblasti kdoví, kam se vrhne... :o)

Pavel Buky Henke při prvovýstupu vlevo na Husitskou věž, vpravo na Molocha v jeho oblíbených Dubských skalách.

Foto © Pavel Bechyně, Jiří Chára a archiv P.H.

Ustavující schůze HO Pod Císařem

Na pátek 28. prosince je naplánována Valná hromada nového subjektu na Děčínsku – **HO Pod Císařem**.

Účastníci čeká schválení oddílových stanov, volba vedení HO a schválení rozpočtu na rok 2008.

Kulatiny sportovních lezců

– 10.12.1977, **Helena Helča Lipenská**

Helča Lipenská z Brna patří mezi naše nejnámější lezkyně. Má ideální lezeckou postavu – měří 168 cm a váží 58 kg. Lezení se věnuje od roku 1997 a to jak sportovnímu po skalách s lanem, tak závodnímu boulderingu. Její oblíbené lezecké oblasti jsou Rodellar, Misja pec a všude tam, kde jsou krápníky. Má ráda francouzské brambory a víno.

– 17.12.1987, **Katka Koblihová**

Pražáčka **Katka Koblihová** leze teprve od roku 2005, střídá vápno, písek i žulu, nejraději má oblast Gorges Du Tarn. Také Katčina postava je pro lezení, jako stvořená – při výšce 170 cm váží 54 kg. Kromě lezení jsou jejími koníčky ještě scénický tanec, hudba, filmy. Ráda si dá smažený sýr se zeleninou a k pití Coca Colu light.

– 18.12.1977, **Martin Spilka Spilka**

Martin Spilka je nejen výborný lezec, ale také špičkový fotograf. Jeho nádherné fotografie si můžete prohlédnout na stránkách www.msfoto.unas.cz, stojí opravdu za to! Přestože Martina nejvíc baví lezení s lanem, daří se mu zároveň i v boulderingu. Lezení se věnuje zhruba od roku 1994, měří 186 cm a váží 73 kg. Martin žije v Praze a kromě lezení a fotografování má jako koníčka i své povolání – architekturu.

Heleno, Katko a Martine, všechno nejlepší!!

Foto © rockstars.cz, tomasmrazek.cz a Sponge

Gratulace k 80. narozeninám!

V prosinci se dožívají významného životního jubilea horolezci **Ladislav Ryska** a **Jan Bílek**.

Za všechny příbuzné, známé, kamarády a spolulezce přejeme **pevné zdraví, sílu a chuť do dalších let!**

Ladislav Ryska

Jan Bílek

Foto archiv ČNS

Bouldering na internetu

Rozhodnout, jestli je pro boulderisty na internetu informací dost či málo je otázka úhlu pohledu. Samozřejmě, že obecně je množství popsaných oblastí celého světa nepřeberné, ovšem lokálních aktualit, průvodců, novinek, přelezů atd. zas tak moc není a určitě zatím nestačí tišit hlad po těchto informacích. Proto jsou každé stránky s touto tematikou tak vítané. Hlavním kritériem kvality bývá pravidelná aktualizace a neustálý přísun novinek. My jsme tentokrát vybrali z českých webů dva, které právě tato kritéria splňují a zároveň nepatří mezi neznámější.

1. PURE BOULDERING Michala Smrže

Hodně zajímavého čtení přehledně uspořádaného, pěkné fotografie, aktuality z domova i ze světa, komentáře, seriál Tour de Boulders (TbB) po nejlepších boulderech světa, mnoho odkazů a dalších informací. Nechybí fórum „Kecy v kleci“ kde se také dá načerpat nějaké ty zajímavosti..

2. Lezení pod Císařem Jaroslava Ježka

Hodně čerstvý projekt se slibným rozjezdem. Ježour je známý guru boulderingu na severu Čech a baví ho neustálé objevování nových možností. Jestli vydrží držet nasazenou laťku svých stránek, mají velkou šanci stát se jedním z nejoblíbenějších zdrojů informací boulderistů.

Oběma autorům určitě patří dík nás uživatelů a také přání – vydržat!!

Foto © 2007 Jiří Chára a archiv Michala Smrže

Vše při starém

K příležitosti stého čísla CAO News přišel také tento e-mail:

„Ahoj! Gratuluji ke "stovce" - je to určitě makačka, ale je vidno, že co už jednou správný horolezec načne, tak u toho vytrvá – jako např. i Běh Labákem, Orientační závod Pospíšilů nebo šílený cyklistický závod z Ještědu.

Byla jsem v cíli letošního Hocyboje a vyhlížela svoje kámošky Evu a Jindřišku. Zároveň se tam motal mladík s kočárkem a

rozkošnou holčičkou, a tak jsem jako správná babička na něj zaútočila a z mladíka se vyklubal nesmírný sympaták - vítěz závodu. Byl v cíli asi o hodinu dřív jak ostatní.

Pak přijely i holky a neopakovatelná Jindřiška měla starosti s focením, jestli nemá rozmazané řasy...! Prima akce. Uher nechyběl u piva, ale na závod prý neměl formu, takže jel jenom výlet asi 60 km.

Inu vše při starém.. Zdravím a přeji pěkné dny. **Saša Merhulíková**

PS.: Za všechny došlé gratulace veliké díky!

50 let HO LOKO Teplice ještě jednou..

O oslavě kulatého jubilea teplického horolezeckého oddílu jsme se zmiňovali již v minulém čísle CAO News. Dnes se k němu vracíme jednou povedenou fotografií. Poznáte zachyceného lezce? No, není to **Emanuel Strubich**, ale je také z Teplic. Ano, je to **Lukáš Chalupský!**

„...je to letos 22.9. na oslavách výročí našeho oddílu v Ostrově. Právě se chystám sestoupit SZ cestou ze Zarostlé věže (SZ cesta III, Emanuel Strubich, F.May, 11.6.1911).

Jestli jsi to nelez, tak zuřivě doporučuji. Jeskyňářina, jak má být! Já to lezl i nahoru a do půlky jsem nevěděl, jestli to vůbec jde prolézt. Až pak na mě ze spodu volali, že to je fakt cesta a že to jde. Ještěže jsem měl ty kožené rajtky..“

Foto archiv Lukáše Chalupského

Horst Heller

Johannes Munde nám poslal prostřednictvím **Karla Běliny** fotografie **Horsta Hellera**, o kterém jsme psali v CAO News. Žádali jsme o pomoc s identifikací podpisů, které se téměř pravidelně objevují ve všech vrcholových knihách v Českosaském Švýcarsku.

„Záhadu“ se podařilo vcelku rychle rozluštit a dnes tedy přinášíme i dvě fotografie.

Díky Johanne a do Drážďan zdravíme **Horsta Hellera!!**

Horst Heller vlevo na obrázku při odpočinku po lezení na Pfaffensteinu v květnu 1982, na snímku vpravo při posezení na horolezecké chatě v Rathenu v listopadu 1986.

Foto © archiv Johannese Mundeho

III. Příměstský noční orientační běh

Malšovice dne 23.11.2007

Stavitelé trati a časoměřiči: **David Nehasil, Pavel Dikoš**
Zajištění cen a diplomů: **Ilona Škálková, Jiřina Čemanová**
Trať dlouhá cca 5850 m a 19 kontrol

Muži:

1. **Martin Horák** (Reaktor Děčín) – 71:13
2. **Vladislav Nehasil** (HO Boletice) – 82:06
3. **Jaroslav Semík** (Reaktor Děčín) – 83:15
4. **Jan Krenk** (Hasiči Děčín) – 92:14
5. **Ladislav Bimon** (Florbal Děčín) – 96:42
6. **Petr Štěpán** (ASK Děčín) – 109:03
7. **Pavel Koloreň ml.** (Hulho Team) – 110:05
8. **František Rychnovský** (Rekl.studio) – 113:29
9. **Petr Horák** (Reaktor Děčín) – 115:57
10. **Marian Kurus** (O2 Děčín) – 117:15
11. **Pavel Koloreň st.** (Hulho Team) – 117:40
12. **Josef Vlk** (KOB Děčín) – 122:42
13. **Ivan Stíbal** (KOB Děčín) - / -2 kontrola/
14. **František Myška** (Reaktor Děčín) - /-4 kontroly/
15. **Bernard Müller** (ASK Děčín) - /-14 kontrol/
16. **Milan Šafařík** (CAO Děčín) - /- 14kontrol/ Odvolán do nemocnice

Ženy:

1. **Zuzana Nehasilová** (KOB Děčín) – 90:18
2. **Veronika Hanzlová** (OK Nový Bor) – 98:07
3. **Beatrice Patzeltová** (KOB Děčín) – 120:26

Družstva:

1. **Igor Galus + Lucie Zimolová** (Alternátor DC) – 124:50
2. **Věra Stíbalová + Pavla Stíbalová** (KOB Děčín) - /-1kontrola/
3. **Pavel Svoboda + Pavlína Dušková** (ASK Děčín) - /-5 kontrol/
4. **Petr Vlček st. + Jindra Vlčková** (KOB Děčín) - /-14 kontrol/

Běželo se 23.11.2007 večer na podmáčeném terénu, za sychravého počasí a teploty + 4°C.

Použitá mapa – katastrální Čertova bludička 1 : 2880.

Alpiniáda 2007

Za historicky nejhorších klimatických i terénních podmínek se jela 28. rallye přes hřeben Krkonoš.

V tvrdém boji zvítězil **Tomáš Beneš** z Alpinu v čase 3:37, šestnáct minut před druhým **Janem Šlechtou** z Horalu Praha. Třetí doběhl **Jan Turek** z Alpinu. Tato disciplína uzavřela letošní Alpiniádu.

V boji o pomyslný trůn Alpiniády 2007 opět zvítězil **Jan Červenáček Šlechta** (na snímku).

Celkem (summitrun, rocking, ascent, rallye):

1. Jan Šlechta	1178 (392,60,308,418)	HORAL Praha
2. Tomáš Beneš	902 (420,-,-,482)	ALPIN Praha
3. Jiří Chára	890 (-,271,619,-)	CAO Děčín
4. Jan Bajak	619 (-,-,619,-)	CAO Děčín
5. Adam Chára	370 (-,370,-,-)	CAO Děčín
6. Jos. Kratochvíl	354 (354,-,-,-)	ALPIN Praha
7. Jakub Šlechta	308 (-,-,308,-)	HORAL Praha
8. Jan Turek	0 (-,-,-,0)	ALPIN Praha

Družstva:

1. **CAO Děčín** 1879,
2. **HORAL Praha** 1486,
3. **ALPIN Praha** 1256.

Vlasy v osmě

Ne, nebude řeč o pokračování veleúspěšného muzikálu **Miloše Formana** Vlasy. Půjde o malé memento, o dnes už úsměvnou vzpomínku, kterak náš kamarád **Z.V.** nejen o tři vlasy děda VŠevěda, anebřž rovnou o všechn vlas, přišel..

Ostrov, neděle 23. září 2007. **Z.V.** se připravuje ke slanění z Netopyří stěny po úspěšném výstupu nádhernou Pravou cestou VI. Jedno lano ke slanění nestačí, musí být svázány dvě padesátky. Je 14 hodin a 23 minut, slunečno a velmi teplo. Celým údolím však vane čerstvý vánek, který se různě točí a podél rozpálených stěn stoupá rychle vzhůru. Nikdo mu nevěnuje žádnou pozornost..

Po překonání horní hrany, se **Z.V.** rychle dostává do zhruba poloviny téměř kolmé stěny, kde je také jediný kruh Pravé cesty. Vtom nečekaný poryv zákeřného větru vniká do rozpuštěných kadeří a mává s nimi divoce na všechny strany. Digitální fotoaparát ukazuje právě 14:25 hod, kdy se jeden z hustých pramenů přibližuje k lanu a v témže okamžiku vniká spolu sním o slaňovací osmy. V následující pikosekundě pohyb slaňujícího **Z.V.** ustává..

V dalších okamžicích nabírá situace rychle na dramatičnosti. Pravá ruka brzy umdlévá a hmotnost slaňujícího vtahuje zachycené vlasy stále hlouběji do smrtícího sevření. Všechny pokusy o vytržení pramenu vlasů končí neúspěšně, naopak milimetr po milimetru přibližují k horké osmě i hlavu. V poslední chvíli se po složitých a bolestivých manévrech daří **Z.V.** cvaknout odsedávačku do jediného stěnového kruhu a posléze se konečně vysvobodit, i když za ceny obětování velké části zachyceného pramenu..

„Vlasy půjdou dolů“, prohlásil zmučený **Z.V.** na pevné zemi. A jak řekl, tak i udělal..

Lezení na pískovci v zimě

Kdyby měl člověk horolezce hodnotit jen podle občasných plamenných soubojů v komentářích pod články na lezeckých serverech, skoro by řekl, že dnešní generaci není žádná z dřívějších uznávaných zásad svatá. Třeba to často proklínané zimní lezení na pískovcových skalách. Ale pravda je, jak už to tak bývá, i v případě zimních výstupů trošku jinde. Ostatně stačí se podívat do historie či zalistovat v průvodci:

Přímo na Silvestra roku 1894 vystoupili **Oscar Schuster** a **Fritz Meurer** na Lilienstein severovýchodní stěnou.

Rok na to si pěknou zimní výpravu na Falkenstein udělali **Friedrich Meurer** a **Oscar Schuster**. Dne 29.12.1895 vylezli Turnerweg.

Také **Oliver Perry-Smith**, **Artur Hoyer** a **Emil Koppasch** uskutečnili svůj známý prvovýstup na Schiefer Turm (Alter Weg VI) v Bielatalu v zimě, 3. prosince 1905.

Pár dní potom, 12.12.1905, vylezl **Oliver Perry-Smith** Alter Weg IV na Verlonerer Turm. Mimochodem, během výstupu skočil vůbec první přeskok 3. stupně. Zřejmě bylo dost sněhu..

Horám zdar!

Foto © 2006 Sponge

Zápis schůze OVK SZ Čechy ze dne 15.11.2007

Přítomni: Pavel Suchopárek, Milan Svinařík, Jan Masár, Josef Nestler, Stanislav Emingr, Michal Vyleťal

Nepřítomni: Leoš Dvořáček, Ladislav Vörös, Richard Hamak, Jiří Chára, Daniel Hölzl, Filip Křivinka

1. Působnost OVK SZ Čechy bude i nadále rozdělena na tři subkomise: Bořeň, Krušné hory a Poohří a České středohoří. Údržbu, schvalování cest, apod. provádí za svou oblast každá subkomise samostatně. Jako celek bude OVK rozhodovat v kontroverzních či nejasných případech u význačných cest atd.

2. Kapucínské sk. a přilehlé oblasti k SZ Čechám z historického hlediska nepatří, chybí nám kontakty s místními lezci, znalost terénu a oblast je od nás poměrně izolovaná. Bude zahájeno jednání o přesunu Kapuc. skal pod OVK Záp. Čechy.

3. OVK SZ Čechy obdržela od svazu veškerý požadovaný materiál včetně AKU vrtačky HILTI, která byla však dodána až během měsíce listopadu. Před schůzí CVK (15.11.2007) zašlou jednotlivé subkomise předsedovi OVK seznam vyměněných jištění a ten vypracuje závěrečnou zprávu. Cestáky a smlouvy o díle vyplní a zašlou na svaz jednotlivci podílející se na výměně jisticích prostředků samostatně (formuláře na stránkách ČHS)

4. Požadavky subkomisí na rok 2008 budou zaslány předsedovi OVK rovněž do 15.11.2008.

5. Oblasti neobsazené správci v Českém Středohoří budou obsazeny do konce roku 2007. Skalní oblast Budov a Mlynářův kámen spravuje od 1.11.2007 Filip Křivinka.

6. OVK projednala možnost zpřísnění pravidel v jednotlivých oblastech, jak to umožňují Pravidla lezení ve skalních oblastech České republiky. Došla k závěru, že pro svůj tradicionalistický přístup bude ve všech oblastech spadajících pod OVK SZ Čechy povoleno „dělání“ prvovýstupů shora pouze se souhlasem OVK. OVK bude udělovat povolení pouze u linií, u kterých není ani do budoucna předpoklad přežení klasicky odspodu, pokud bude linie těžko odjistitelná apod.

7. OVK projednala návrh předložených statutů OVK a CVK vzor J.Rosol a upravený vzor V.Janko. Byl bez připomínek schválen.

8. Dodatečné schválení některých výstupů na Bořeni a v Krušných horách (Kapucín).

9. K aktuálnímu seznamu vrcholových knih v SZ Čechách budou přiřazeni správci oblastí.

10. Volná diskuse k rozličným, leč méně závažným tématům.

Podzimní Bořeň 2007

V pátek 12. října 2007 se na tábořišti pod jižními srázy Bořně opět sešla partička starých přátel, na již XVII. ročníku tradičního horolezeckého srazu. Večer u táboráku nechyběla hudba, jídlo ani pití. A svou kopičku i lahvičku obligátního Března zde měl celou dobu připravené i **Karel Pilch**.

Ten večer tam byl s námi..

Foto © 2007 Pavel Zíp Horník a jiní..

Poslední slanění HO Roudnice

Perfektní počasí na 8. prosince 2007 zařídil nad Ostrovem, patrně přímo u Nejvyššího, **Zdeněk Němec**. Důvod byl nasnadě – jeho oddíl HO Roudnice se sem sjel, aby zde oslavil tradiční lezecký svátek Poslední slanění.

Mnozí pochopili vážnost situace a k slavnostnímu aktu slanění se dostavili v nejrůznějším přestrojení...

Je sobota 8.12.2007, 13:30 hod. Jedno skupinové foto a vzhůru na Velkou Ostrovskou stěnu, kde se již slavnostně třepetala česká vlajka!

Foto © 2007 Jiří Chára

Patxi Usobiaga přelezl 8c+ stylem OS

Lezecký svět čekal, kdo bude tím prvním a už to ví.

V úterý 11. prosince 2007 dokázal přelést cestu Bizi Euskaraz 8c+ na první pokus, bez jediného pádu, aniž by ji předtím zkoušel, někoho v ní viděl nebo mu radil – tedy stylem OS, **Patxi Usobiaga** (na snímku).

Potvrdil tak svou současnou vynikající formu, kterou už naznačil několika přelezy cest klasifikace 9a a 9a+.

Foto webové stránky **Patxi Usobiagy**

Skály, kam oko pohlédne..

Nová tajná oblast v sobě skrývá neskutečný potenciál! To, co vidíte na obrázku, je pouze začátek pásu skal, který se táhne přerušovaně několik stovek metrů. Stěny, pilíře, různé útvary i polověže a to všechno v téměř panenském stavu. Těch pár prvních směrů (šipek), hlavně od **Martina Čermáka**, se v té záplavě skal téměř ztrácí..

Hmm, a pak, že nerostou :o)

Až budete procházet (třeba jednou) touto oblastí, určitě vám mimoděk vyvstane na mysli známá scéna z filmu Rozpuštěný a vypuštěný. S tím rozdílem, že místo „kachny, kachny..“ budete říkat „skály, skály, skály“..

Foto © 2007 **Lenka Chárová** a její manžel

Albert Smith & Mt. Blanc

Angličan **Albert Richard Smith** (na obrázku) se narodil 24.5.1816 v Chertsey a zemřel den před svými 44. narozeninami, 23.5.1860 ve Fulhamu. Byl známým divadelním autorem, hercem, editoval měsíčník The Man in the Moon a byl také horolezcem. Právě jeho vášeň pro hory ho udělala světově proslulým.

V roce 1851 vystoupil na Mont Blanc a v následujících letech, až do své smrti, vystupoval na různých pódii se svou show, nazvanou jednoduše „Mont Blanc“. Jen v Británii běžela tato performance během šesti let více jak 2000 krát! V roce 1857 se stal zakladatelem britského Alpine Clubu a rok na to odjel se svým „Mont Blancem“ do Hong Kongu, odkud pokračoval ve svých vystoupení na různých místech po celé Číně.

Smith byl dozajista zábavný a veselý chlapík. V jednom ze svých článků vzpomíná, jak vystoupil na vrchol Mont Blancu totálně opilý. Vypočítává, že on a jeho společníci dokázali během tohoto výstupu vypít těžko uvěřitelných 96 lahví vína, šampaňského a koňaku. Dobrý parták, ne?

Repro archiv **CNS**

Psí kostel

Shodou okolností se letos dostal **Pavel Henke** na Poslední slanění do Prysku. Už při příjezdu si všiml, díky spadnému listí, všelijakých kamenů, skalek a masívků roztroušených porůznu po okolních kopcích.

Následující týden zakoupil podrobnou mapu a vyrazil na průzkum. Úspěšný! Zbývalo sehnat podobného blázna, který by byl ochotný do tamních chotárů dotáhnout všechn potřebný matroš (lana, vrtačku, borháky, krabici, knihu..) a ještě v dost hnusném počasí celý den mrznout někde na skále. Byl úspěšný i podruhé.

V neděli 16. prosince 2007 zde **Pavel Henke** a **Jiří Chára** udělali dvě cesty, otevřeli a částečně zajistili další tři projekty, zabudovali slaňovací BH a vrcholovou knihu..

Psí kostel

Stará cesta 1, Pavel Henke, J.Chára, 16.12.2007. Náhorní stěnkou snadno na vrchol.

Psí kus 5, Pavel Henke, J.Chára, 16.12.2007. Spárův v JV stěně do vhloubení, převísem a přímo stěnou na vrchol.

Foto © 2007 **Sponge**

Jubilea v měsíci prosinci

Významného životního jubilea **80** let se v prosinci dožívají **Ladislav Ryska**, čestný člen ČHS a **Jan Bílek** z HK Děčín.

Poloviční kulaté **40.** narozeniny oslaví **Táňa Tanita Hrabáňová** a **Jiřina Miščíková**, **35.** narozeniny pak **Milan Šafa Šafařík**, všichni z CAO Děčín.

Přejeme Vám nejvíce toho, co se nedá koupit..

Redakce **CNS**

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

PROSINEC 2007

- 4.12. **Libor Rebel Hroza**, Děčín
- 4.12. **Michal Mareš**, CAO Děčín
- 7.12. **Milan Šafa Šafařík**, CAO Děčín
- 10.12. **Lenka Cestrová**, CAO Děčín
- 11.12. **Vlastimil Domes**, CAO Děčín
- 13.12. **Jiřina Mišíková**, CAO Děčín
- 14.12. **Ladislav Ryska**, čestný člen ČHS
- 17.12. **Michal Karel Železný**, Děčín
- 19.12. **Jindřich Švihnos**, Benešov n/Pl
- 23.12. **Táňa Tanita Hrabáňová**, CAO Děčín
- 26.12. **Petr Pichin Jícha**, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme – ať se na vás štěstí směje, ať vás láska stále hřeje, ať váš úspěch provází i v roce, který přichází...

-is-

ČEKÁ NÁS...

KALENDRÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- ?? **Běh Výpřež – Vansdorf** – extrémní měřený trénink, kontakt Karel Hofman, tel. 776277294, kahofman@tiscali.cz
- 24.12. **Vyjíždka na Děčínský Sněžník** – vyjíždka na kolech, sraz v 10 hod, Bezručova ul. DC IV
- 24.12. **Štědrodopolední Ptačí stěny**. Na všem možném ke skalám, lezení, zdobení stromku pro zvířátka a horký punč..
- 26.12. **Běh na Sněžník** - 33. ročník – Atletický stadion DC, běžecky pohár ASK DC, Josef Vlk, tel. 412528544
- 26.12. **Tradiční Vánoční Bořeň**. Lezení a posezení v restauraci v Kyselce. XVIII. ročník. Os6807/6, 7:28 z Děčína
- 28.12. **Cyklistická vyjíždka do Německa**. Pořádá Jarda Uher. tel. 732704808, jaroslav.uherst@seznam.cz
- 28.12. **Poslední noční OB** – okolí DC, měřený trénink, Vláďa Nehasil, tel. 724258115, vnehasil@volny.cz
- 29.12. **Telnický rohlík** – Sjezdové lyžování Telnice, ski-telnice.cz
- 31.12. **Silvestrovský běh (8 km)** – Polevsko, závod na lyžích - klasika, Honza Šmíd, tel. 604375303
- 31.12. **Oslava Silvestra**.
- 1.1. **Horám zdar 2008** – návrat ke starým horolezeckým tradicím
- 13.1. **Jizerská ,50'** – Bedřichov, závod na lyžích klasika, jiz50.cz
- 19.1. **Zlatá lyže Lužických hor** – Polevsko, závod na lyžích klasika, skipolevsko.estranky.cz
- 19.-20.1. **Memoriál Radky Machové** – Nové Město v Krušných horách, závod na lyžích klasika, teplice-city.cz
- 27.1. **Krušnohorská ,30'** – Nové Město v Krušných horách, závod na lyžích klasika, Ikslovan.cz

V příštím čísle CAO News

Horolezectví podle **Anderla Heckmaira**

Ohlédnutí za rokem 2007

Zprávy o Horám zdarech!

a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO News** vychází již 16.1.2008!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- **Heinz Gliniorz** nám zaslal manuskript obsahující tzv. „MUTZ – ARCHIV“, tedy jména všech horolezců, kteří prošli za 100 let trvání lezeckého spolku SBB jeho řadami, nebo se nějakým jiným způsobem SBB dotýkají.
- Čestný člen ČHS **Ladislav Ryska** čeká v Ústecké nemocnici na operaci. Držíme palce, ať vše dobře dopadne a Láďa se může zdravý vrátit domů!!
- V sobotu 24.11.2007 proběhlo v Dolním Žlebu **Poslední slanění CAO Děčín**. Za zdárný průběh akce patří poděkování všem, co se o to přičinili!
- **Helmut Weigel** přeložil velice zajímavý pohled **Anderla Heckmaira** na historii horolezectví i jeho prognózu dalšího vývoje. Článek připravujeme do příštího čísla CNs.
- Blíží se Nový rok a jistě se už někteří těšíte, až napíšete do vrcholové knížky své první **Horám zdar!** Pěkná horolezecká tradice, která k lezení patří stejně, jako lano nebo lezečky. Napíšte nám, co se vám podařilo vylézt.

Slovo závěrem..

CAO News se již přehouplo přes 100 čísel; to příští otevře desátý ročník života. Každý rok na tomto místě děkuji všem těm, kteří si našli čas, aby ostatním napsali o svých všedních i nevšedních zážitcích z hor, skal, kola či cest..

Tedy děkuji i letos!

Zachovejte nám nadále přízeň a na své cesty opět nezapomeňte přibalit i reportérský zápisník...

Veselé vánoce a šťastný Nový rok 2008!

Přeje za celou redakci **CAO News**

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 9. LEDNA 2008
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

VYHODNOCENÍ ROKU 2007 A JINÉ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!